

Interviewudskrift med Anja

Hvad var dårligt ved Egmont højskolen?

Jeg boede i kælderen og kunne ikke selv bruge knappen i elevatoren. Det var et stort problem at jeg ikke selv kunne køre op og ned.

Hvad var din undervisningsmæssige baggrund før du kom til Egmont højskolen?

Jeg har gået i specialklasse på en almindelig folkeskole. De første fire år gik jeg i en klasse, hvor de ikke troede jeg kunne noget som helst. Men så kom jeg i en anden klasse med andre elever med sprogvanskeligheder. I de fire første år troede lærerne ikke, at jeg kunne læse og sådan noget. Det syntes jeg var mærkeligt og derfor blev jeg flyttet. I den anden klasse vidste de godt, jeg kunne mere. Jeg fik ingen udfordringer i de første fire år, det gjorde jeg i den anden klasse

Hvordan oplevede du, lærerne på Egmont højskolen så på dig?

Det var rigtigt godt i forhold til mine år i folkeskolen. Lærerne var godt forberedte. Niveauet var godt og alle kunne følge med. Jeg oplevede ikke, at nogen syntes, at niveauet var for lavt. Jeg synes ikke, at undervisningen skal deles op i forskellige niveauer

Manglede du hjælpemidler, som du tror ville gøre undervisningen endnu bedre?

Nej, for jeg har min Lightwriter, som jeg skrev på.

Hvad synes du om fællestimerne?

Det kommer an på, hvad det var om. Jeg synes at Johannes' fællestimer om vadefugle ved Vesterhavet var kedelige. Meget kedeligt. Det var den kedeligste oplevelse jeg havde på skolen. Men mange fællestimer var kedelige.

Du kunne have valgt at blive på højskolen et år til, men valgte det ikke. Hvorfor?

Jeg fik en byld og skulle på sygehuset. Det ville være for besværligt hvis jeg ikke kunne sidde op.

Havde du problemer med dine hjælpere på dit højskoleophold?

Da jeg startede fik jeg en hjælper på 34 år (bemærk at Tanja er meget ung). Hun troede, at hun skulle være min mor. Men hun sagde selv op efter et gevaldigt vink med en vognstang. Jeg følte mig godt hjulpet af min kontaktlærer, i den situation.

Var fællesskabet ligeværdigt?

Ja men det første halve år var det bedste. Det var svært at omstille sig til et nyt hold.

Interview udskrift med Chris

Hvorfor valgte du Egmont Højskolen?

Det var ikke mig men mine forældre og den amtslige konsulent Lise Sørensen. Det var Lise Sørensen, der foreslog at jeg tog på Egmont Højskolen og det var rigtig godt. Min far var meget syg, så min familie havde brug for aflastning.

Hvad var din skolegang, før du kom på Egmont Højskolen?

Jeg gik ti år på Geelsgård (en specialskole), derefter kom jeg to år på Egedammen. Egedammen var et dårligt sted og ikke velegnet til kørestole. Så var det dejligt, at komme på Egmont Højskolen. Undervisning på Egmont Højskolen var rigtig god. Det var bedre end på Egedammen. Jeg kan ikke sige, om undervisningen var bedre end på Geelsgård.

Hvordan var niveauet i undervisningen på Egmont Højskolen?

Det var godt. Jeg fornemmede ikke, at der var nogle der synes det var for svært eller for let, men jeg ved jo ikke hvordan de andre havde det.

Hvordan oplevede du forskellen på det første og det andet halvår?

Jeg havde idræt det første halvår, det var rigtig godt. Jeg havde det som linje. Det var det fag jeg fik mest ud af. Det andet halvår havde jeg flexlinje, det var også ok. Jeg var også meget glad ved multimedie som modulfag.

Manglede du hjælpemidler i undervisningen?

Nej, det synes jeg ikke. Det var fint nok.

Hvad du synes om fællestimerne?

Det var rigtig godt. Nogle af dem kunne godt være kedelige, men de andre var gode. Der er en lærer der snakker og snakker, det kan man godt falde i søvn af.

Var der fag du gerne ville have haft?

Jeg ville gerne have haft medielinje, men det fik jeg ikke. Der var vidst for mange, som havde valgt det. Jeg blev skuffet over det.

Hvad fag ville du vælge i dag?

Idræt og medie. Jeg ville måske også vælge kunst, for jeg kan godt lide at male.

Hvordan synes du hjælpeordningen fungerede?

Det fungerede ok. Det var fint nok, at hjælperne også var elever. Jeg oplevede overhovedet ikke, at der var en opdeling mellem hjælperne de øvrige elever.

Havde du nogle problemer med hjælperne?

Nej overhovedet ikke. Og dog. En af de første hjælpere i det første halvår havde ikke fået taget kørekort. Han var heller ikke så opmærksom på at tage vasketøj og sådan noget. Det gjorde, at den anden hjælper stod med det hele. Det synes jeg ikke var fair for hende. Men det andet halvår fik jeg en anden hjælper, så fungerede det godt.

Det at den ene hjælper ikke havde kørekort betyde også, at jeg tit måtte rejse hjem med toget alene. Det kunne jeg ikke lide. Det var lang tid at være alene. Vi havde også håbet på, at han var mere opsøgende, så vi kunne komme med nogle andre ud af huset. Det fungerede ikke rigtigt.

Hjalp din bordgruppelærer dig med de problemer du havde?

Ja Karin hjalp mig meget.

Var der nok at lave i fritiden?

Ja det gik fint nok. Jeg havde min hjælper, så jeg kunne komme lidt væk fra højskolen. Det var godt. Weekenderne var også gode. Der var gode fester, det var fedt.

Hvordan var informationerne, var de gode nok?

Ja.

Hvad var bedst?

Undervisningen, især idræt. Det var også godt at komme lidt ud fra højskolen. Rejsen til Japan var rigtig god. Men der var for meget ris.

Hvad var dårligst?

Det var turen alene i toget, når jeg skulle hjem til mine forældre.

Vil du tilbage til Egmont Højskolen?

Ja, men så ville jeg gerne have en eller to venner med.

Har du noget du vil sige til sidst?

Maden var god. Tak til køkkenet for god mad.

Interviewudskrift med Hati

Jeg valgte Egmont fordi jeg havde hørt det var godt, og at det var et sted for mennesker med handicap.

Jeg har gået på refnessskolen for blinde. Derefter var jeg på den rytmiske højskole, det var en god oplevelse. Så kom jeg på egmont og det var også godt. Men jeg kedede mig nogen gange.

Undervisningen på refness skole var ikke god, den var bedre på Egmont.

Musik og fællestimerne var godt på Egmont (især Onsdagtimerne)

Jeg havde musiklinie. Charles var en dygtig underviser.

Jeg var ikke glad ved faget fra højskoleelev til lønmodtager, det var kedeligt.

I musiklokalet kunne jeg ikke arbejde ved computeren. Der var kun ét skærmlæserprogram i Edb-lokalet, så det var det eneste sted, jeg kunne arbejde ved computer.

Jeg kan ikke huske fællestimerne.

Jeg forventede, at der var flere blinde mennesker på stedet. Og at der var mere undervisning, specielt tilrettelagt for blinde.

Det var svært i fritiden, udover at være i computerlokalet vidste jeg ikke, hvad skulle lave. Det var svært at snakke med nogen, men jeg fik da talt med nogen.

Hjælperne holdt sig ikke for sig selv, de var også med i glasgangen. Det var svært at være med ved festerne. Det var svært at overskue, så jeg gik bare rundt. Det er en stor skole.

Hjemmehjælpsafdelingen fungerer godt, jeg havde ledsageordning. Men jeg kunne godt have tænkt mig, at nogle af de andre elever havde taget mig med engang imellem i stedet for at altid var hjælpelærerne.

Det gik godt nok med at finde rundt på skolen, og jeg lærte at finde ned til musiklokalet. Jeg har aldrig været nede ved vandet.

Interviewudskrift med Nille

Jeg var glad for at gå på Egmont højskole. Fagene var gode. Jeg havde problemer med, at mine hjælpere ikke gad at gøre, som jeg ville.

Hvad synes du om princippet i, at hjælpere også er højskoleelever?

Jeg tror, det var derfor, de ikke gad hjælpe mig. Jeg ville ønske mig, at hjælpere var udefra og kun kom, når de skulle arbejde.

Hvordan oplever du ligestillingen mellem de elever, der er hjælpere og de andre?

Der er ikke ligestilling. Det er derfor jeg mener, at hjælpere ikke skal være elever men komme udefra. Fordi jeg tror jeg, at eleverne med handicap ville få mere ud af det. I undervisning er der det problem, at nogle med handicap ikke forstår ting, når de siges første gang. Men de tør ikke spørge igen (når hjælpere er der, red.)

Jeg synes også, der er det problem, at hjælpere har mere travlt med hinanden end med at hjælpe os, de er ansat til at hjælpe. De skal pleje hinandens venskab, så det er som om de ikke har tid til at hjælpe. Der er et fællesskab for hjælpere og et for de øvrige elever.

Hvordan kan vi som højskole modvirke den opdeling?

Jeg mener, at den eneste løsning er, at hjælpere ikke er elever på højskolen.

Hvordan følte du dig hjulpet af højskolen med de specifikke problemer du havde med dine hjælpere?

Min kontaktlærer talte med mig og hjælperne om problemerne, men det hjalp ikke. Det hjalp kun to uger, så var det det samme igen. Jeg ville ønske, at det var lettere at få lov til at skifte hjælperne ud.

Havde dine problemer med hjælperne indflydelse på, at du valgte og stoppe, selv om du kunne blive?

Ja, det var blandt andet derfor. Jeg kunne godt tænke mig, at højskolen var mere opmærksom på muligheden for at give elever lov til at ansætte hjælpere, som ikke er højskoleelever. Min kontaktlærer prøvede at hjælpe med at løse problemerne, men hjælperne ville ikke høre efter. Jeg kunne godt tænke mig, at han var trådt mere i karakter overfor hjælperne. Sidst på året havde jeg bare fået nok og var ked af det. Derfor valgte jeg at tage hjem.

Hvad var din undervisningsmæssige baggrund før du kom på Egmont højskole?

Jeg gik i almindelig klasse i folkeskolen indtil 7. klasse. Det var godt de første par år, men så blev det svært for mig at følge med. Lærerne gad ikke at hjælpe mig mere. Så kom jeg på Plantanbo, som er et bosted og skole for børn og unge med handicap. Det var en specialskole, og det var rigtig godt. Vi var på samme niveau i undervisningen, det var jeg glad for.

Hvordan oplevede du undervisningen, da du kom på Egmont højskolen?

Den var god, men det kunne være svært at følge med. Jeg fik meget ud af det. Undervisningen var godt tilrettelagt og hjælpelærerne sørgede for at hjælpe dem, der havde brug for det. Niveaulet var sådan, at jeg godt kunne følge med.

Var det let nok for dig at tale med de øvrige elever(udover hjælperne) i din fritid?

Det var svært fordi ikke alle forstod hvad jeg sagde eller stavede. Det var en af de situationer, hvor jeg ville ønske, at mine hjælpere var mere på og oversatte, hvad jeg sagde. Der er talemaskiner, men det går for langsomt til at folk gider at vente. Jeg har prøvet en, men jeg kan ikke ramme tasterne.

Interviewudskrift Rie

Hvorfor valgte du Egmont?

Jeg er spastiker og boede selv i et rækkehus, før jeg kom på Egmont Højskolen. Der hvor jeg boede var der kun gamle, så jeg manglede nogle venner på min egen alder. Jeg valgte Egmont for at finde ud af, hvad jeg ville bagefter.

Hvordan har din skolegang været før du kom på Egmont?

Jeg gik i almindelig folkeskole indtil 4. klasse, så blev det for svært for mig både bogligt og fysisk. Så skiftede jeg skole til en skole, hvor der var tre klasser for fysisk handicappede, hvor jeg bedre kunne følge med. Så var jeg på efterskole i to år, hvor jeg tog tiende klasse. Så flyttede jeg ud for mig selv, for jeg havde ikke lyst til at flytte hjem.

Hvordan oplevede du lærernes holdning til dig på de forskellige skoler?

På efterskolen var de for overbeskyttende over for mig. Det gider jeg ikke. Jeg har ikke brug for at de skal være mor og far overfor mig.

Hvordan har det så været at komme på Egmont?

Det er fint nok, alle hjælper alle. Og man kan lære at have sine egne hjælpere. Det er første gang, jeg prøver at være arbejdsgiver for mine hjælpere, men det går godt.

Er undervisningen tilrettelagt så alle kan være med?

Ja, helt sikkert. Det er en skole hvor alle kan være med uanset om man er handicappet eller ej.

Kan du komme med eksempler på hvordan undervisningen imødekommer dine behov?

Det gør de ved at der er hjælpelærere i timerne. Det er rart at man kan komme lidt væk fra sine egne hjælpere.

Eleverne her på Egmont har meget forskellig skolemæssig baggrund. Hvordan oplever du holdningerne eleverne imellem til at der er forskellige niveauer?

Det er et tilpas niveau. Jeg oplever ikke, at nogen er bagud eller foran i undervisningen.

Har du ideer til redskaber, der kunne gøre undervisningen bedre?

I tekstil kunne der godt være to hjælpelærere. Vi er tre med handicap, så vi sidder tit og venter på, at vi kan få hjælp af hjælpelæreren.

Bliver nogen elever irriteret, hvis en diskussion i undervisningen ikke fungerer?

Nej, jeg oplever at folk prøver at forstå mig og forstå hinanden.

Hvordan oplever du at Egmont er social rummelig?

Folk hjælper hinanden, med det de ikke kan. Det er rart.

Er der forskel på brugere og hjælpere på det sociale område?

Det er der nok. Når hjælperne er på arbejde er det jo et professionelt forhold, Så kan det ikke være på et veninde-plan. Men det er svært at forklare.

Er det en god ide at hjælperne er elever?

Det er en god ide. Men jeg ved da godt, hvordan det vil blive når jeg holder på Egmont. Der er man ikke så gode venner. Omvendt kan jeg forestille mig, at det vil være svært, at gå på samme højskole, hvis man blev uvenner i hjælper-brugergruppen.

Kan du følge med i meddelelserne på skolen?

Det kan være lidt forvirrende hvis meddelelserne er blandet sammen, især i første uge. Det var bedre, hvis der gik nogle dage mellem alle de beskeder, man får den første uge.

Sker der nok i fritiden?

Ja, og der er fester nok. Jeg keder mig ikke.

En ide kunne være at lave et svømmehold for handicappede.

Interview med Set

Hvordan har din skolegang været før Egmont?

Jamen det startede med at jeg gik på geelsgaardskole, der er en specielskole. Der gik jeg i de ti år, som svarer til folkeskole. Så kom jeg på maglemoseskolen(en skole for voksne), men det var ikke den store succes. På maglomoseskolen spurget de mig, om ikke det var en idé for mig at komme på Egmont Højskolen. Jeg var ikke meget for det i starten, men nu er jeg meget glad for det.

I de ti år på geelsgaardskole hvordan så lærere og fagfolk på dine evner til at lære noget?

De kæmpede for at jeg skulle lære noget og gav mig et los i røven. Jeg tror jeg tog de første skridt her. Men årene på maglemoseskolen kunne jeg godt have undværet uden jeg skulle klage. Det var simpelthen noget lort, det var det sku´ Michael. Man gik og trillede tommelfingre fra man kom til man skulle hjem! Det helt store spark har jeg først fået efter jeg er kommet på Egmont.

Hvordan føler du at lærerne på Egmont ser på dig?

Det er svært at sige, det må man jo spørge dem om. Jeg tror, de ser positivt på mig. De stiller krav til mig, og når jeg er i medie(hans liniefag), så føler jeg selv jeg arbejder røven ud af bukserne. Det gør jeg fordi jeg her har fundet ud af, at jeg brænder for medie. Jeg regner med, at jeg vil arbejde med medie, når jeg er færdig på Egmont.

Hvad er dit største problem i undervisningen?

Mit største problem er at forstå opgaverne første gang jeg hører dem. Men så gentager lærerne og så føler jeg at jeg har fattet opgaven. Lærerne gør hvad de kan, det er måske mig selv der skal være oppe på dupperne. Men det er blevet bedre i forhold til sidste år, jeg føler jeg udvikler mig meget.

Har din udvikling noget at gøre med de udfordringer du får på Egmont?

Ja! Jeg føler jeg har fået meget større ansvar lagt over på mig efter jeg har fået §77 hjælpeordning. Før i tiden har jeg måske savnet lidt større ansvar.

Tror du at mange af Egmonts elever oplever at få ansvar for første gang i deres liv når de kommer til Egmont?

Ja, jeg tror der er mange, som kommer direkte hjemefra mors og fars kødgryder. Så jeg tror de på Egmont får at ansvar og dermed et spark i den rigtige retning. Det er min oplevelse at tidligere elever taler positivt om Egmont ellers tror jeg heller ikke den havde levet så længe som den har!

Hvordan er fællesskabet mellem elever med og uden handicap?

Det er kanongodt. Der er selvfølgelig paphoveder, men dem kan man sagtens gå udenom, hvis man ikke gider tale med dem. Der vil altid være paphoveder på et stort sted som Egmont. Jeg ser ikke et skel mellem elever med handicap og elever uden. Det sker måske engang imellem at elever uden handicap glemmer at tage hensyn til os, men det går også den anden vej. Jeg ser det ikke som det store problem. Man vil nok altid bevidst eller ubevidst finde nogle elever, som man taler godt med og derfor udelukker andre elever. Men det vil ske på en højskole hvor der er 130 mennesker.

Har ligeværdigheden ændret dit syn på dig selv?

Ja, det at jeg er kommet ud blandt andre unge gør, at jeg er blevet mere respektløs. Jeg tør at kalde en nar for nar og en idiot for en idiot uden at være bange. Jeg går ikke og siger idiot til alle her på skolen, men når der er noget der ikke passer mig, så får personen det at vide. Jeg har fået mere selvtillid af at være her. Det er helt sikkert.

Kan du følge med i alle de beskeder der gives på skolen?

Ja jeg ser det ikke som det store problem.

Hvordan ser du på skolens rummelighed?

Det er godt at skolen er rummelig. Det betyder, at eleverne som ikke har haft med spasserere eller andre handicappede at gøre før får lidt større forståelse. De står jo med hænderne i problemerne. Det gælder nok også den anden vej rundt.

Har du haft dårlige erfaringer med nogle af lærerne?

Ja jeg har tidligere følt, at min kontaktlærer ikke havde tid til mig. Jeg havde nogle problemer med mine (tidligere) hjælpere, der gjorde, at jeg blev nødt til at handle som jeg gjorde. Der følte jeg ikke, der var tid og forståelse fra kontaktlæreren.

Hvad er en god lærer for dig?

En god lærer er en der kan sine fag og ved hvad han taler om. Han/Hun er omsorgsfuld, kender sit job og samtidigt går ude blandt elever og taler med dem, så han ikke kun er lærer i klasselokalet.

Interview med Tama og Stine

Hvorfor valgte i Egmont?

Jeg valgte det fordi jeg kender mange der har gået her, de anbefalede den som et sted, hvor man lærer en masse og får mange nye venner

Jeg valgte det fordi jeg blev tvunget til det. Men jeg kan godt lide at gå her

Hvordan har jeres skolegang været inden i kom på Egmont?

De sidste otte år har jeg gået på en specialskole i Odense. Men de første tre år i folkeskolen gik jeg på en normal skole, det var meget meget hårdt. Jeg kunne ikke følge med i timerne og der var ingen der ville hjælpe mig med noget. De kunne ikke lære mig tingene på den rigtige måde, fordi vi var så mange i klassen.

Jeg gik på almindelig skole fra 1-9 klasse, det var en skole, hvor der var klasser med handicappede elever. Men jeg gik i en almindelig klasse med noget specialundervisning. Det var også hårdt. I 10 klasse gik jeg på Osted efterskole. Der fik jeg hjælp til at samle op på det, jeg ikke havde lært i folkeskolen.

Hvad gjorde følelsen af at være bagud hele tiden ved jer selv og ved jeres kammerater?

Det var ikke så sjovt, det var ret hårdt. Jeg havde i forvejen ikke ret mange venner. Jeg vidste godt, at jeg var bagud. Det gjorde det ikke lettere jeg var ked af det næsten hver dag.

Det var det samme for mig. Når man selv ved at man er bagud og de andre også ved det, så har de det at mobbe med.

Var lærerne gode til at tage hånd om at i var bagud?

Nej det var de ikke. For at jeg skal lære noget skal jeg helst en person, der står overfor mig og forklarer det jeg skal lære. Det skal ikke være i en stor gruppe og undervisningen foregik i store grupper. Så fik jeg ikke noget ud af det.

Altså de fleste lærere på min første skole var ligeglade, mens andre skrev det op engang til for min skyld. Der var også lærere, som konstant fortalte mig, at jeg var dum fordi jeg var bagud. Så kunne de på den måde score point hos de andre elever.

Hvordan var det på specialskole?

Det var rigtig godt. Jeg fik flere venner og lærte meget mere og kunne bedre følge med. Lærerne havde helt klart en anden holdning til mig, de hjalp mig meget mere. Det betød så at jeg lærte noget mere. Før jeg kom på specialskole sagde jeg tit til mig selv, at jeg var dum og ville dø. På specialskolen kom jeg til at holde meget mere af mig selv.

Hvordan synes i undervisningen her på Egmont tager hensyn til jeres problemer?

Jeg har ingen faglige fag(boglige?), så det er svært at sige

Jeg har heller ingen faglige fag. Det havde jeg ikke lyst til da jeg kom. Man kunne vælge, og man har jo ikke lyst til at vælge, det man er dårlig til.

Men hvordan tages der hensyn i de fag i har?

Lærerne er gode til at forklare os, hvordan vi skal gøre tingene. Og hjælpe os med at gøre de ting, som vi ikke er så gode til. Hjælper lærerne er der, hvis der stadig er noget, man ikke forstår.

Hvad er jeres ambitioner for hvad i vil efter Egmont?

Lige nu prøver jeg at få mit højskoleophold forlænget til sommerferien. Efter sommer vil jeg gerne til Island. Tidligere har jeg hele tiden fået at vide, at jeg ikke kunne komme til udlandet som handicappet. Men nu er min kontaktlærer ved at undersøge det, det skal helt klart prøves igen.

Hvordan åbner Egmont op for muligheder, som i tidligere har fået at vide var umulige for jer?

Jeg vil gerne være zoneterapeut. Der er Egmonts ansatte gode til at lade være med at sige, det kan du ikke. De siger, det må vi lige undersøge. Og kan det ikke lade sig gøre, må vi finde ud af noget andet.

Er det en anderledes tilgang end den i tidligere har oplevet?

Ja det er det, derhjemme har folk altid sagt, det kan du ikke. Her siger man "jamen lad os da prøve, der kan ikke ske noget ved at vi prøver det".

Har slet ingen kritik. Er der ikke noget der kan gøres bedre?

(tavshed)

hvordan har i det med at følge med i de mange beskeder, der gives på Egmont?

Det kan godt være svært engang imellem. Men så hjælper vi bare hinanden med at huske det hele. Ellers beder vi bare læreren om at sige det igen

Hvordan kunne de mange beskeder gives bedre?

det ville være en god ide med en tavle, hvor alle beskederne stod. De skulle stadigvæk sige det, men så kunne man gå hen til tavlen i løbet af dagen og se, om man havde glemt noget. Og så er man fri for hele tiden at spørge andre

Er der beskeder i synes i mangler at få?

Nej, jeg synes vi bliver draget ind i alt her på skolen. Kommer man direkte hjemmefra kan man godt føle, at der er mange ting her, man skal tage stilling til. Man er med til at kontakte sin egen

sagsbehandler. Man er inde i, hvad der sker i forhold til ens kommune. Jeg synes, vi får mange ting at vide.

Hvordan reagerer de andre elever, hvis i ikke forstår en besked?

De er vant til det, så de reagerer ikke.

Hvordan ser de forskellige grupper af elever (elever med og uden handicap, hjælpere) på hinanden?

Det har været dejligt at opleve, at hjælperne bare hjælper deres bruger som noget naturligt. Selvom man måske er meget i enten gruppen af handicappede eller hjælpergruppen, så er det alligevel blandet meget op. Jeg tror det er helt naturligt, at man er i de grupper af elever, der ligner en selv. Man kan sagtens snakke med de "normale", det kan man da sagtens.

Til fester hiver de ikke handicappede os andre ud på gulvet for at danse. Det er helt naturligt

Hvordan har fællesskabet ændret jeres syn på jer selv?

Jeg har fundet ud af, hvor meget jeg egentlig selv kan klare. Jeg kommer hjemmefra og fra folkeskolen, så det har været et mega stort spring. Det har vist mig, at jeg kan faktisk mange ting selv.

Jeg vidste godt at jeg kunne en masse selv, men det er gået op for mig, at jeg slet ikke er så handicappet, som jeg troede – jeg fejler jo faktisk ingenting. Så jeg er blevet lidt gladere.

Hvordan ser i på jeres forhold til mennesker uden handicap i dag, hvor i har oplevet ligeværdighed?

Jeg var ikke vant til at folk interesserede sig for mig, men her på Egmont kommer de ind og spørger, om jeg ikke vil med. Det har ændret mit syn på andre meget. Det er ikke sådan at de siger, du er for langsom eller du spiser ikke så pænt, så vi vil ikke have dig med.

Ja elever uden handicap kommer og slæber en med til alt, man skal ikke være bange for at sige hej og at man gerne vil være med.

Vil det styrke jer fremover?

Begge siger ja

Hvad synes i om det faglige niveau?

Det er godt. Man kan godt undervise, så folk lærer noget forskelligt på forskellige niveauer.

Jeg synes man bliver udfordret på det niveau man er. Min kunstlærer udfordrer mig ved at sige, det der kan du godt gøre bedre og alligevel hjælper de, hvis vi går helt i stå.

Hvordan fungerer skolens praktiske afdeling (hjemmehjælp, køkken, kontor og pedel)?

Når man gerne vil i seng synes jeg det er trælst, at hjemmehjælpen ofte har vagtskifte klokken 22.30 – 23.00. Det er der, hvor mange gerne vil i seng. Så skal jeg vente til efter 23 eller måske 23.30, og så er jeg altså rimelig træt når jeg skal op 06.30 næste morgen. Det er lidt irriterende.

De kunne have vagtskifte lidt tidligere, for der er ikke mange der går i seng før klokken 21.

Har i andet i gerne vil sige?

Ja jeg er overvægtig og synes at højskolen mangler en vægt, der kan veje folk, der sidder i kørestol. Jeg har ikke mulighed for at blive vejlet nu. I idræt skulle man gerne kunne komme i form, så er det lidt dårligt, at man ikke kan blive vejlet.

Weekenderne kan godt være lange. Der kunne godt blive planlagt noget i løbet af weekenden. Vi kan selvfølgelig tale om det på weekend møder, men der er bare ikke altid så mange, som møder op. Måske ville der møde flere op, hvis det lå i frokostpausen i stedet for klokken 16.

Interview med Tom

Hvordan har din tidligere undervisning været, hvordan har du oplevet rummelighed tidligere?

Jeg har ikke oplevet det særlig rummeligt. På min tidligere skole var det kun elever af min egen slags og fysisk handicappede elever, der var mine venner.

Hvordan opfattede du lærernes undervisning og opfattelse af, den undervisning de gav dig?

Ganske åndsvagt. De opfattede mig som åndsvag.

Er undervisningen anderledes på Egmont?

Yderst meget, der er stor forskel på lærernes holdning til mennesker her på skolen. Forventningerne til mig er større her i forhold til åndfuldhed.

Oplever du at undervisningen er rummeligt tilrettelagt for dig og andre elever med handicap?

Der er meget forskel på lærernes indsats. Jeg vil gerne have en øget forståelse for ånd og for mennesker med handicap. Jeg ville gerne have en mere nobel hjælp, til at gasseri fra min side ikke var accepteret, at jeg bliver mere holdt fast på undervisningen. Der for let spil for mig til at flavre rundt i undervisningen, jeg så gerne, at lærerne stoppede det tydeligere.

Moren spørger: *Hvordan skulle lærerne stoppe det?*

Jeg vasker mine hænder med hensyn til at hjælpe til med det. Man kunne hjælpe mig ved at stoppe med at undervise mig. Karen gør en god indsats for at få mig med i undervisningen, men der er andre lærere, som ikke gør det.

Var det bedre hvis lærerne havde en fælles holdning til hvordan du skal tackles?

Jubler, ja det ville være bedre, men det er nok svært for lærerne yder forskelligt på forskellige hold. Det ville hjælpe hvis lærerne vidste mere om mig, men de forstår mig ikke i den verden jeg er i.

Hvordan ser de andre elever på de forskellige niveauer, og hvordan ser de på dig?

De mobber hinanden. De giver ikke nogen hjælp, men brokker sig hvis de skal vente på nogen. De andre elever griner af mig og tror jeg er åndsvag.

Hvad vil lette kommunikationen mellem dig og de andre, som vil nedbryde barriererne?

Hvis jeg skrev med alle de andre, ville det hjælpe meget. Jeg vil gerne vide mere om de andre og have at de vidste mere om mig.

Moren spørger: *Kan det være fordi, de andre ikke forstår dit handicap og ikke tror på, at du kan kommunikere?*

Det er fuldstændig rigtigt. Jeg bliver undervurderet og nedgjort som åndsvag. Det er jeg bestemt ikke, jeg er ret klog. Jeg indeholder meget seriøst.

Moren spørger: *Men du er jo meget glad for at gå på Egmont?*

Ja det er blevet min frelse.

Hvordan oplever du dine muligheder for at følge med i alle de meddelelser, der gives på en stor skole som Egmont?

Det kan jeg godt fordi jeg hører efter. Det er skønt at i et levende og ydende miljø.

Hvordan oplever du den gensidige respekt mellem brugere og hjælpere?

Det er ret fedt at her er ikke-handicappede unge. Der er en stor ydeevne, men hjælperne viser ikke respekt for elever med handicap. I min egen bruger-hjælpergruppe er der stor tolerance, de er ikke meget respektfulde over for mig. De er målløse hvis jeg virker åndssvag, men de lægger ikke mærke til, hvis jeg yder noget godt.

Hvordan oplever du lærernes indsats?

Moren svarer på eleven 02' vegne: *Man kunne godt ønske lidt større samarbejde mellem lærerne. Det er vel også det NN sagde. Jeg tror der er mange i lærergruppen, der ikke forstår, hvorfor NN overhovedet er her (NN bekræfter det.) Lone slutter med: Men alle må være stædige, for at komme videre. Det må du også være NN. Jeg synes Egmont Højskolen er et fantastisk sted.*